

PREGS I PREGUNTES

Ara no els farem cas

Des que governa José Maria Aznar i, especialment, des que el PP va obtenir la majoria absoluta el 2000, el catalanisme polític ha recuperat el seu discurs tradicional contra el govern de Madrid. L'últim a incorporar-se al combat ideològic ha estat CiU, per raons tan òbvies com inconfessables. Però crec que tots plegats s'equivoquen quan recuperen del fons del calaix els lemes antifranquistes per afrontar l'espanyolisme desacomplexat del PP.

M'explico: l'Espanya actual no té res a veure amb la dels anys seixanta o setanta. És un país modern, amb un cert prestigi internacional, derivat de l'extraordinari creixement econòmic dels últims vint anys. La democràcia espanyola no es qüestiona i, com a membre mitjà de la UE, és mitjanament escoltat, sobretot en els àmbits que no costen diners. Per això José María Aznar o el ministre que sigui no tenen cap problema per combatre frontalment qualsevol possibilitat de reconeixement a Europa de res que no siguin els estats.

I, justament, és aquí on hi ha l'última esperança de combatre amb una mínima eficàcia l'espanyolisme brutal del PP (en associació amb la major part del PSOE). Vint-i-cinc anys més tard de la Constitució espanyola es planteja un referèndum similar d'àmbit europeu. I CiU, per boca de Jordi Pujol, ja ha renunciat que Catalunya hi sigui present. El president de la Generalitat ens demana que votem a favor de la pròpia desaparició. M'agradaria equivocar-me, però no crec que hi hagi cap esperança que el PSC actuï diferent.

Així doncs, només queda l'esperança generacional. Que els qui no teníem edat per votar el 1978, ara, finalment, puguem dir "no!".

Salvador Cot

La crònica

Atemptat contra el turisme i homenatge a la bandera

Diumenge, 20 de juliol

CiU i PSC partits independentistes. A jutjar per les dcllaracions dels principals líders polítics espanyols, la comunitat autònoma de Catalunya està a punt de proclamar-se independent. Si fa dues setmanes va ser José Maria Aznar qui va acusar Pasqual Maragall de separatista i de voler fer renéixer la Corona d'Aragó (cosa que repetí dies després), diumenge és el torn de José Luis Rodríguez Zapatero. El líder del PSOE surt en defensa de Maragall i diu: "Aznar vol que a Catalunya guanyi CiU, que fa una proposta propera a la d'Ibarretxe, i no el preocupa la cohesió territorial d'Espanya." És a dir, la fórmula és així de senzilla: s'agafa el dimoni del lehendakari Ibarretxe per empastifar qui sigui. A aquest pas, de tanta proliferació independentista, ERC haurà de dedicar-se a una altra cosa.

Dilluns, 21 de juliol

Mallorca sense electricitat. L'empresa GESA (l'única que abasteix d'electricitat Balears), que pertany a ENDESA, fa fallida de servei, per causes ignotes, i tot Mallorca queda sense electricitat en un nou episodi d'avaría absoluta. A la capital, Palma, durant unes dues hores res elèctric funcionà. Just el dia de calor més ofegant. Ja va passar fa tres anys el mateix. A la resta de l'illa, amples zones es van quedar sense electricitat fins entrada la matinada. La irritació d'empresaris i usuaris és enorme. Però GESA, més enllà de disculpes, poques explicacions dona.

Dimarts, 22 de juliol

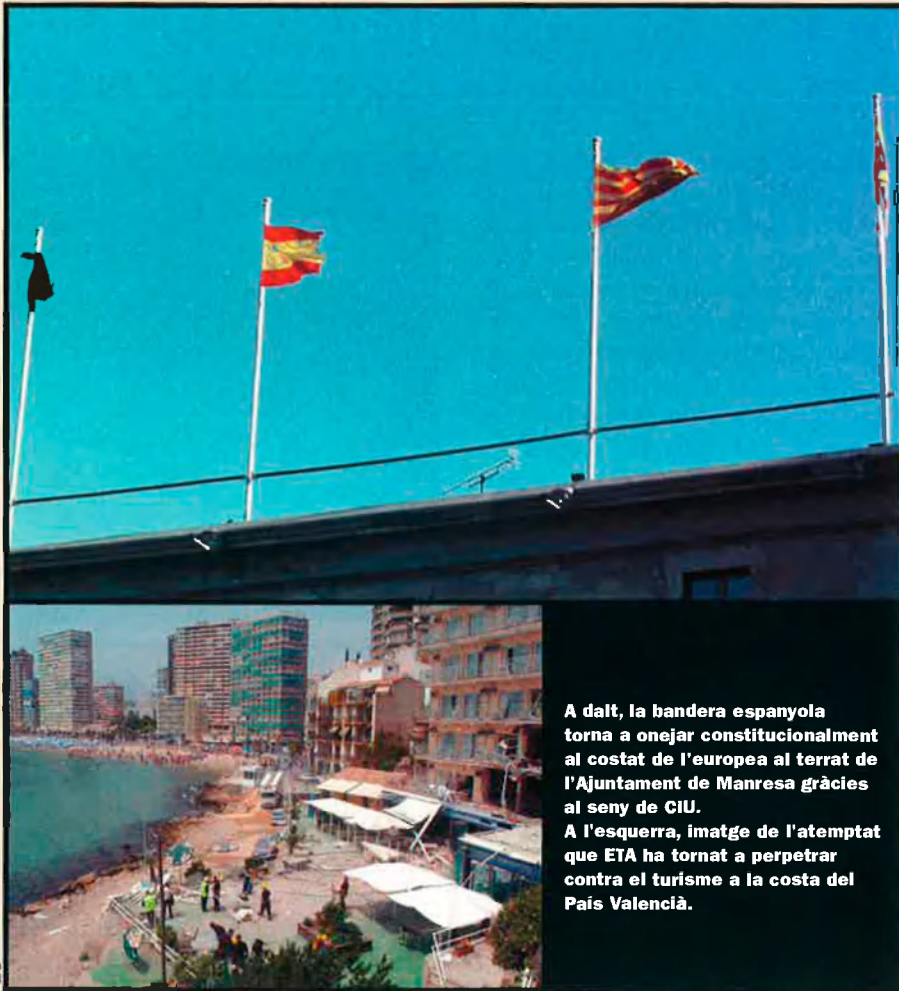
ETA reprèn els atacs al turisme. Un any després dels atemptats de Santa Pola i Torrevella, ETA torna a actuar contra els interessos turístics al País Valencià. Ara ho fa col·locant maletes bomba en les habitacions de dos hotels, un d'Alacant i l'altre de Benidorm. El resultat, tretze ferits, un d'ells molt greu, un turista holandès que es trobava en una acadèmia

d'idiomes propera a l'hotel Bahía d'Alacant que no va ser desallotjada. Les condemnes institucionals contra la represa de la campanya contra el turisme d'ETA es barregen amb la por dels empresaris hotelers pels efectes negatius de cara al turisme. De fet, durant tota la setmana, els rotatius anglesos i alemanys es fan ressò de l'atemptat.

Dijous, 24 de juliol

Banderes interromptus. Finalment, les banderes espanyola i europea tornen a onejar a l'Ajuntament de Manresa, després de tres dies de ser arriades per un acord entre CiU i ERC, amb l'oposició de l'alcalde, el socialista Jordi Valls, i del PP i l'abstenció d'IC-V. Amb una sola carta en va tenir prou la delegada Julia García-Valdecasas perquè la junta de portaveus del consistori manresà acordés fer marxa enrere en una estranya fórmula: es manté l'aprovació de la proposta, però no es posa en pràctica. Com a mínim curiós. De tot plegat, el que en queda és una victòria dels amants de l'ordre establert, i una gran frustració entre els qui tenen mania a la *rojigualda* i ara, a l'europea. El vicesecretari d'ERC, el manresà Josep Huguet, dispara contra els seus socis de proposta i els titlla d'"escalfabraguetes" nacionalistes. Els republicans, però, són els que n'han d'extreure les principals lliçons d'aquest foc d'encenalls. Aquestes coses s'han de fer pensant que la maquinària estatal es mourà de seguida, per tant, s'ha de pensar com aguantar, perquè si no, després, el ridícul és total. Així doncs, compte amb els cants de sirenes nacionalistes que de ben segur s'intensificaran en els propers mesos.

Aznar rep Matas. Per propaganda i imatge que no quedi. Tres setmanes després d'haver constituït el seu govern, Jaume Matas és rebut pel president José María Aznar a la Moncloa. A la sortida, els serveis de comunicació governamentals

A dalt, la bandera espanyola torna a onejar constitucionalment al costat de l'europea al terrat de l'Ajuntament de Manresa gràcies al seny de CIU.
A l'esquerra, imatge de l'atemptat que ETA ha tornat a perpetrar contra el turisme a la costa del País Valencià.

balears es preocupen de deixar clar que ja no hi ha problemes Balears-Madrid. Inversions en carreteres, aigua, transport i turisme, així com promesa d'arreglar el problema energètic. Durant quatre anys el govern Aznar ofegà d'inversions el Govern balear del Pacte de Progrés. Ara, tot són inversions. Això deu ser sentit "institucional", de "país" i "apartidista", tots aquells valors que, com tothom sap, caracteritzen el senyor Aznar.

Forés, condemnat a presó. El periodista i expresentador de Canal 9 Eduard Forés ha estat condemnat a un any de presó per un delictes de pornografia infantil, per utilitzar una menor de setze anys per a elaborar "material pornogràfic", segons la sentència feta pública pel jutjat penal número cinc de València. En realitat, el material porno era un vídeo casolà en què Forés i la menor mantenien un coït. La menor sabia que el vídeo estava enregistrant-se per ser visionat més tard pel ma-

teix autor. La mare de la menor va fer la denúncia que ha arruïnada la carrera de Forés, que s'ha dedicat últimament a fer de discjòquei, a cantar en una orquestra i a participar en obres teatrals.

Tota la setmana.

Mort a Bétera. El cap de setmana, un jove va morir a les portes de la discoteca Tràiler de Bétera (Camp de Túria) després que un altre l'embestira amb un cotxe. L'agressor ja ha estat detingut per la policia, i la discoteca, tancada. Però l'homicidi ha derivat en una tensió entre *pan-dillers* que recorda, de manera punyent, la virulència salvatge que es vivia als carrers a final dels anys setanta i principi dels vuitanta. De fet, els amics del mort han recorregut Bétera buscant venjança sobre qualsevol que es posara davant. La fúria, la ràbia i l'alienació amb què la societat marca els seus joves no podia derivar en altra cosa.

Què ens proposen

Passejant per la platja des d'un cos Botero, em sorprèn el nombre de dones que responen cada vegada més a uns models imposats que converteixen el femení en un pur objecte de desig. Dones primes fins a l'anorèxia o figures supersiliconades, accentuant les característiques sexuals, són la norma més freqüent. Aquestes propostes no són reals i vulnereu la salut de les dones. La pressió dels mitjans de comunicació és tan forta que un 50% de dones està acabant, incomplint o començant una dieta, el 45%, amb pes inferior al normal, es considera grossa i atrapada en un cos que, segons li repeteixen, no li pot agradar. És cert que l'obesitat és un problema de salut de les societats opulentes, però no és menys cert que no és el problema més important. A més a més, apareixen informacions i comentaris de professionals que indiquen que qui no compleix l'estàndard és a causa d'una responsabilitat personal: una no és prima i desitjable perquè té una conducta alimentària equivocada, no es cuida, no s'opera i no està disposada a modificar els seus hàbits. Evidentment, es tracta d'una pressió fonamentalment de gènere. A Anglaterra ja s'ha iniciat un debat al voltant de la denegació de les prestacions sanitàries a aquelles persones afligides de tabaquisme i obesitat que es neguen a abandonar l'addicció o no compleixen amb la seua dieta. Mentre dubte entre l'aigua o la cervesa, em pregunto si la funció de l'estat és comportar-se de manera paternalista i autoritària o promoure un concepte integral de salut en què les qüestions físiques, emocionals i d'autoestima siguin prioritàries.

Glòria Marcos